

**ONTWERP VAN DECREET HOUDENDE INSTEMMING MET HET
SAMENWERKINGSAKKOORD VAN 8 FEBRUARI 2024 STREKKENDE TOT
WIJZIGING VAN HET SAMENWERKINGSAKKOORD VAN 14 JULI 2021 TUSSEN DE
FEDERALE STAAT, DE VLAAMSE GEMEENSCHAP, DE FRANSE GEMEENSCHAP, DE
DUITSTALIGE GEMEENSCHAP, DE GEMEENSCHAPPELIJKE
GEMEENSCHAPSCOMMISSIE, HET WAALS GEWEST EN DE FRANSE
GEMEENSCHAPSCOMMISSIE BETREFFENDE DE VERWERKING VAN GEGEVENS
MET BETREKKING TOT HET DIGITAAL EU-COVID-CERTIFICAAT, HET COVID SAFE
TICKET, HET PLF EN DE VERWERKING VAN PERSOONSgegevens VAN IN HET
BUITENLAND WONENDE OF VERBLIJVENDE WERKNEMERS EN ZELFSTANDIGEN
DIE ACTIVITEITEN UITVOEREN IN BELGIË, ZOALS GEWIJZIGD DOOR DE
SAMENWERKINGSAKKOORDEN VAN 27 SEPTEMBER 2021 EN VAN 28 OKTOBER
2021, EN TOT WIJZIGING VAN HET OPSCHRIFT EN ARTIKEL 2 VAN HET
DECREET VAN 1 OKTOBER 2021 HOUDENDE INSTEMMING MET HET
SAMENWERKINGSAKKOORD VAN 26 SEPTEMBER 2021 STREKKENDE TOT
WIJZIGING VAN HET SAMENWERKINGSAKKOORD VAN 14 JULI 2021 TUSSEN DE
FEDERALE STAAT, DE VLAAMSE GEMEENSCHAP, DE FRANSE GEMEENSCHAP, DE
DUITSTALIGE GEMEENSCHAP, DE GEMEENSCHAPPELIJKE
GEMEENSCHAPSCOMMISSIE, HET WAALSE GEWEST EN DE FRANSE
GEMEENSCHAPSCOMMISSIE BETREFFENDE DE VERWERKING VAN GEGEVENS
MET BETREKKING TOT HET DIGITAAL EU-COVID-CERTIFICAAT, HET COVID SAFE
TICKET, HET PLF EN DE VERWERKING VAN PERSOONSgegevens VAN IN HET
BUITENLAND WONENDE OF VERBLIJVENDE WERKNEMERS EN ZELFSTANDIGEN
DIE ACTIVITEITEN UITVOEREN IN BELGIË**

MEMORIE VAN TOELICHTING

A. Algemene toelichting

1. SITUERING

De voorbije jaren werden naar aanleiding van de wereldwijde coronavirus COVID-19-crisis diverse regionale, nationale en internationale wetgevende initiatieven genomen teneinde de crisis het hoofd te kunnen bieden door de volksgezondheid te beschermen en impact op de economie zoveel als mogelijk te beperken.

De Europese Unie nam verschillende Verordeningen aan, waaronder

- de Verordening (EU) 2021/953 van 14 juni 2021 van het Europees Parlement en de Raad betreffende een kader voor de afgifte, verificatie en aanvaarding van interoperabele COVID-19-vaccinatie-, test- en herstelcertificaten (digitaal EU-COVID-certificaat) teneinde het vrije verkeer tijdens de COVID-19-pandemie te faciliteren ("Verordening digitaal EU-COVID-certificaat");
- de Verordening (EU) 2021/954 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2021 betreffende een kader voor de afgifte, verificatie en aanvaarding van interoperabele COVID-19-vaccinatie-, test- en herstelcertificaten (digitaal EU-COVID-certificaat) ten aanzien van onderdanen van derde landen die legaal op het grondgebied van de lidstaten verblijven of wonen tijdens de COVID-19-pandemie ("Verordening digitaal EU-COVID-certificaat voor onderdanen derde landen").

Deze Verordeningen voorzien in een gemeenschappelijk bindend kader voor de afgifte, verificatie en aanvaarding van een digitaal EU-COVID-certificaat, zijnde een interoperabel vaccinatie-, test- of herstelcertificaat, waaruit blijkt dat een persoon hetzij gevaccineerd is

tegen het coronavirus SARS-CoV-2 dat de ziekte COVID-19 veroorzaakt, hetzij getest is en niet besmet is met het coronavirus SARS-CoV-2, hetzij hersteld is van een besmetting met het coronavirus SARS-CoV-2, en dit om het vrije verkeer van personen tijdens de COVID-19-crisis te faciliteren. De Verordeningen bepalen dat de lidstaten voor verder binnenlands gebruik van het digitaal EU-COVID-certificaat moeten voorzien in een wettelijke basis.

Bijgevolg werd op 14 juli 2021 een Samenwerkingsakkoord gesloten tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, het Waalse Gewest en de Franse Gemeenschapscommissie *betreffende de verwerking van gegevens met betrekking tot het digitaal EU-COVID-certificaat, het COVID Safe Ticket, het PLF en de verwerking van persoonsgegevens van in het buitenland wonende of verblijvende werknemers en zelfstandigen die activiteiten uitvoeren in België*. Op 19 juli 2021 heeft het Vlaams Parlement het decreet houdende instemming met het voormelde samenwerkingsakkoord aangenomen en werd vervolgens door de Vlaamse Regering bekrachtigd en afgekondigd.

Voormeld samenwerkingsakkoord werd tweemaal gewijzigd.

Op 29 september 2021 heeft het Vlaams Parlement het decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord strekkende tot wijziging van het samenwerkingsakkoord van 14 juli 2021 tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, het Waalse Gewest en de Franse Gemeenschapscommissie betreffende de verwerking van gegevens met betrekking tot het digitaal EU-COVID-certificaat, het Covid Safe Ticket, het PLF, de verwerking van persoonsgegevens van in het buitenland wonende of verblijvende werknemers en zelfstandigen die activiteiten uitvoeren in België aangenomen. De Vlaamse Regering heeft op 1 oktober 2021 voornoemd instemmingsdecreet bekrachtigd en afgekondigd.

Op 29 oktober 2021 heeft het Vlaams Parlement het decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 28 oktober 2021 strekkende tot wijziging van het samenwerkingsakkoord van 14 juli 2021 tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, het Waalse Gewest en de Franse Gemeenschapscommissie betreffende de verwerking van gegevens met betrekking tot het digitaal EU-COVID-certificaat, het Covid Safe Ticket, het PLF, de verwerking van persoonsgegevens van in het buitenland wonende of verblijvende werknemers en zelfstandigen die activiteiten uitvoeren in België aangenomen. De Vlaamse Regering heeft aansluitend voornoemd instemmingsdecreet bekrachtigd en afgekondigd.

Voormelde wijzigingen hadden enkel betrekking op het regime van het COVID Safe Ticket. In het Samenwerkingsakkoord van 14 juli 2021 wordt aldus onder meer het binnenlands gebruik (de afgifte, verificatie en aanvaarding) van het digitaal EU-COVID-certificaat geregeld. Dat Samenwerkingsakkoord voorziet, samen met de andere daartoe gesloten Samenwerkingsakkoorden, onder meer in de verwerking van persoonsgegevens om het gebruik (de afgifte, verificatie en aanvaarding) van het digitaal EU-COVID-certificaat mogelijk te maken.

De buitenwerkingtreding van de bepalingen rond de afgifte, verificatie en aanvaarding van het digitaal EU-COVID-certificaat zijn gekoppeld aan de buitenwerkingtreding van voormelde EU-Verordeningen. Deze treden buiten werking op 1 juli 2023. De Europese Unie voorziet evenwel niet in een verlenging van die Verordeningen, aangezien er binnen de EU zelf geen reisbeperkingen meer zijn. Om die reden kan een loutere verlenging van de Verordeningen niet als gerechtvaardigd worden beschouwd.

Bepaalde landen (buiten de Europese Unie) leggen evenwel nog steeds een vaccinatie-, test- en/of herstelcertificaat op om het vrije verkeer van personen mogelijk te maken. Derhalve is het nog steeds noodzakelijk om te voorzien in een systeem en wettelijk kader teneinde te voorzien in dergelijke certificaten en meer in het bijzonder een digitaal EU-COVID-certificaat.

Zoals eerder aangegeven, treden de Verordeningen – die de aflevering van deze certificaten regelden – evenwel buiten werking op 1 juli 2023. Gelet op het feit dat bepaalde landen echter nog steeds een vaccinatie-, test- en/of herstelcertificaat opleggen om het vrije verkeer mogelijk te maken, en niet kan worden uitgesloten dat bepaalde landen opnieuw reisvoorschriften zouden instellen, is op Europees niveau beslist dat de relevante bepalingen inzake het digitaal EU-COVID-certificaat, (wat betreft de publieke sleutels voor het controleren van de handtekening van de certificaten), verder uitwerking zullen krijgen via het platform van de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO). De Europese Commissie heeft in die zin een Raadsaanbeveling opgesteld betreffende internationale reizen waardoor reizigers vanaf 1 juli 2023 kunnen blijven reizen mits het gebruik van het digitaal EU-COVID-certificaat.

De WHO zal daartoe een wereldwijd certificatiesysteem gebruiken (Global Digital Health Certification Network of het Wereldwijd Digitaal Gezondheidscertificaten-netwerk), dat tevens het kader voor het digitaal EU-COVID-certificaat zal vormen, en dit via een partnerschap tussen beide. Het digitaal EU-COVID-certificaat kan in dezelfde vorm blijven bestaan en worden geverifieerd, aangezien het compatibel zal zijn met de andere certificaten waarvan zal worden voorzien dat deze door de WHO zullen worden uitgegeven. Bijgevolg zal het digitaal EU-COVID-certificaat op dezelfde manier kunnen geregeld blijven in België.

Hetgeen de Europese Unie in het licht van het digitaal EU-COVID-certificaat controleerde, met name de publieke sleutels voor de controle van de ondertekening van de certificaten, zal niet langer door de Europese Unie, maar door de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) gebeuren via het wereldwijd certificatiesysteem (Global Digital Health Certification Network of het Wereldwijd Digitaal Gezondheidscertificaten-netwerk).

Hetzelfde systeem (hetgeen in voege was tot aan de buitenwerkingtreding van de Verordeningen op het niveau van de Europese Unie) zal aldus gehanteerd worden ten aanzien van de WHO voor wat betreft de aflevering van sleutels, hetgeen betekent dat enkel publieke sleutels aan de WHO zullen worden doorgegeven. Dergelijke publieke sleutels bevatten geen persoonsgegevens in de zin van de Algemene Verordening Gegevensbescherming;

Om te vermijden dat er geen wettelijke basis meer zou zijn voor de verwerking van persoonsgegevens in het kader van de vaccinatie-, test- en herstelcertificaten (digitaal EU-COVID-certificaat), dringt een wijziging van het Samenwerkingsakkoord van 14 juli 2021,

zoals gewijzigd door de Samenwerkingsakkoorden van 27 september 2021 en 28 oktober 2021, zich op. Zonder wijziging zou de verwerking van persoonsgegevens voor de afgifte, verificatie en aanvaarding van vaccinatie-, test- en/of herstelcertificaten vanaf 1 juli 2023 geen wettelijke grondslag meer hebben en aldus niet rechtmatig zijn. Anderzijds zou het vrij verkeer van personen in het gedrang kunnen komen.

In de periode voor de inwerkingtreding van voormelde Verordeningen, hebben de partijen bij het Samenwerkingsakkoord van 14 juli 2021 reeds voorzien in een regime en systeem waarbij het digitaal EU-COVID-certificaat kon worden afgeleverd, in de periode voorafgaand aan de inwerkingtreding van de Verordeningen, met name voor de periode van 16 juni 2021 tot en met 30 juni 2021. Dat systeem maakte het mogelijk om de gevraagde certificaten reeds af te leveren voor 1 juli 2021. Dit regime zal tevens dienen te worden voorzien om in werking te treden vanaf 1 juli 2023.

Huidig Samenwerkingsakkoord strekt dan ook tot de wijziging van de uitwerkingsbepalingen van het Samenwerkingsakkoord van 14 juli 2021, zoals gewijzigd door de Samenwerkingsakkoorden van 27 september 2021 en 28 oktober 2021.

In het kader van het hetgeen hierboven werd uiteengezet, zal moeten voorzien worden in een regime waarbij de bepalingen die in werking waren in de periode van 16 juni 2021 tot en met 30 juni 2021 middels huidig Samenwerkingsakkoord tevens in werking treden van zodra de Verordeningen buiten werking treden en dit dus vanaf 1 juli 2023.

In ieder geval zullen de relevante bepalingen inzake het digitaal EU-COVID-certificaat op het ogenblik dat de Verordeningen buiten werking treden, worden overgenomen in dit Samenwerkingsakkoord en zal hetzelfde systeem (tot aan de buitenwerkingtreding van de Verordeningen van toepassing op het niveau van de Europese Unie) door de WHO worden overgenomen, en is het de bedoeling dat rekening wordt gehouden met het gebruik van het Global Digital Health Certification Network platform om voormelde certificaten, en in het bijzonder het digitaal EU-COVID-certificaat, af te leveren.

De bepalingen van huidig Samenwerkingsakkoord zullen buiten werking treden wanneer de partijen middels een uitvoerend samenwerkingsakkoord de buitenwerkingtreding ervan bepalen, rekening houdend met de volgende zaken:

- of bepaalde landen nog certificaten vragen, en/of
- of het WHO-platform de aflevering van die certificaten nog ondersteunt.

Via voorliggend ontwerp van decreet wordt instemming gevraagd met het samenwerkingsakkoord van 8 februari 2024 strekkende tot wijziging van het Samenwerkingsakkoord van 14 juli 2021 tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, het Waals Gewest en de Franse Gemeenschapscommissie betreffende de verwerking van gegevens met betrekking tot het digitaal EU-COVID-certificaat, het COVID Safe Ticket, het PLF en de verwerking van persoonsgegevens van in het buitenland wonende of verblijvende werknemers en zelfstandigen die activiteiten uitvoeren in België, zoals gewijzigd door de Samenwerkingsakkoorden van 27 september 2021 en van 28 oktober 2021.

Daarnaast wordt via artikel 3 en 4 van voorliggend voorontwerp van instemmingsdecreet in het instemmingsdecreet van 1 oktober 2021 de datum van het betreffende samenwerkingsakkoord rechtgezet, nl. 27 september 2021 i.p.v. 26 september 2021. Zoals de Raad van State in zijn advies 70.319/3 van 22 oktober 2021 over het voorstel van decreet CST in voetnoot 5 heeft opgemerkt, is in het instemmingsdecreet van 1 oktober 2021 verkeerdelijk verwezen naar de datum van 26 september in plaats van 27 september 2021 van het samenwerkingsakkoord. De Raad van State stelt in voornoemd advies voor dit te verhelpen door het opnemen van een wijzigingsbepaling, waarbij de datumvermelding in het opschrift en in artikel 2 van dat instemmingsdecreet wordt aangepast. Aan die opmerking wordt nu tegemoetgekomen via het voorliggend ontwerp van decreet tot instemming met het nieuwe samenwerkingsakkoord tot wijziging van het samenwerkingsakkoord van 14 juli 2021. Die aanpassingen hebben uitwerking met ingang van 1 oktober 2021 omdat het betreffende samenwerkingsakkoord van 27 september 2021 op 1 oktober 2021 in werking is getreden.

2. BESPREKING VAN HET ADVIES VAN DE VLAAMSE RAAD VOOR WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

De reactie van de Vlaamse Raad voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin werd bekomen op 16 juni 2023. De raad besliste in consensus om geen advies uit te brengen over dit voorontwerp van decreet en de samenwerkingsakkoorden.

3. BESPREKING VAN HET ADVIES VAN DE VLAAMSE TOEZICHTCOMMISSIE VOOR DE VERWERKING VAN PERSOONSGEGEVENS

Op 13 juni 2023 heeft de Vlaamse toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens (VTC) haar advies nr. 2023/072 verleend.

De VTC stelt allereerst dat de context voor het ter beschikking stellen van het Covidcertificaat (zijnde het EU-DCC) in belangrijke mate is gewijzigd. Het certificaat zal nu immers enkel dienen om te voldoen aan normen die worden opgelegd door buitenlandse overheden, waardoor de wettelijke basis volgt uit buitenlands, niet-EU, beleid. Dit zou volgens de VTC in strijd zijn met de Algemene Verordening Gegevensbescherming (hierna: AVG), die geen buitenlandse normen toelaat wat betreft het verwerken van persoonsgegevens. De VTC adviseert om een permanente, specifieke wettelijke basis te creëren om de voorzetting van de certificaten te legitimeren, zodat de omstandigheden van het afleveren van de certificaten niet kan worden bepaald door buitenlandse overheden. Het huidige systeem van het uitreiken van niet-verplichte certificaten om het reizen naar bepaalde landen mogelijk te maken, is immers vergelijkbaar met het uitreiken van andere reisdocumenten zoals een visum, die enkel op expliciete vraag van de betrokkene worden uitgereikt.

- ⇒ Deze stelling kan genuanceerd worden door het feit dat het afleveren van deze certificaten een essentiële dienstverlening blijft voor burgers die wensen te reizen naar landen die een dergelijk certificaat vragen, op grond van het fundamenteel mensenrecht van vrijheid van verkeer. De snelste manier om deze dienstverlening te blijven verzekeren, is een verlenging van het Samenwerkingsakkoord van 14 juni 2021. Een aparte, specifieke wettelijke basis is niet haalbaar op korte termijn. Bovendien sluit de huidige constructie niet uit dat er op lange termijn kan

overwogen worden om een specifieke wet of samenwerkingsakkoord aan te nemen waarin deze principes in meer algemene termen worden verankerd.

De VTC meent dat de burger, zoals bij een visum, zelf moet kunnen kiezen om beroep te doen op het certificatiesysteem en dat deze hier niet verplicht toe kan worden door nationaal recht. Er mogen volgens de VTC geen gegevens bewaard of uitgewisseld worden van mensen die hier geenszins om gevraagd hebben.

- ⇒ Dit neemt uiteraard niet weg dat er een degelijk kader en systeem dient te worden voorzien voor de personen die dit wel willen aanvragen. Het aanvragen van een certificaat gebeurt immers vrijwillig (de burger kan zich hetzij vrijwillig laten testen, hetzij vrijwillig laten vaccineren) voor zij die willen reizen naar landen die een dergelijk certificaat vragen. De teksten leggen geen algemene verplichting op aan de burgers over een dergelijk certificaat te beschikken, maar bieden enkel de mogelijkheid aan de burgers om een dergelijk certificaat – wanneer gewenst en nodig – te kunnen verkrijgen, zodat zij de geplande reis ook daadwerkelijk kunnen afleggen.

De VTC merkt op dat in artikel 1, in het bijkomende doeleinde (punt 4°) geen vermelding meer wordt gemaakt van de COVID-19-pandemie. Zij stelt dat de motivering om te raken aan bepaalde grondrechten van betrokkenen niet meer kan steunen op de COVID-19-pandemie, aangezien deze noodsituatie op 5 mei 2023 is opgeheven door de WHO.

Verder wil de VTC nog benadrukken dat zij de nood van de voortzetting van de certificaten begrijpt, maar dat zij steeds heeft benadrukt dat het systeem in het leven geroepen door het Samenwerkingsakkoord van 14 juni 2021, een tijdelijk systeem diende te zijn. Deze tijdelijkheid wordt nu 'uitgerekt', zonder dat er in een nieuw criterium voor de tijdelijkheid wordt voorzien (buiten dan de wil van de partijen). De VTC dringt aan op het voorzien van een eindtermijn voor het nieuwe gebruik van deze certificaten, zodat minimaal een geregelde evaluatie wordt gegarandeerd. Een eindtermijn laten afhangen van hetgeen in de toekomst zal worden bepaald in een uitvoerend samenwerkingsakkoord, komt hier volgens de VTC niet aan tegemoet.

- ⇒ De bepalingen van voorliggend samenwerkingsakkoord zullen buiten werking treden wanneer de partijen middels een uitvoerend samenwerkingsakkoord de buitenwerkingtreding ervan bepalen (artikel 5, 2°), rekening houdend met de volgende zaken, nl. of bepaalde landen nog certificaten vragen, en/of het WHO-platform de aflevering van die certificaten nog ondersteunt.

Ten slotte stelt de VTC vast dat er nog steeds rekening wordt gehouden met de toegediende COVID-19-vaccinaties, terwijl de tijdspanne tussen de laatste vaccinatie en de (toekomstige) inwerkingtreding van het samenwerkingsakkoord voor een groot deel van de bevolking al zeer lang is, en de duurtijd van de bescherming die deze vaccinatie(s) biedt/bieden, op het ogenblik van de inwerkingtreding eerder beperkt zal zijn. Indien dit specifieke persoonsgegevens verder zal worden verwerkt, dan acht de VTC het een voorwaarde voor de wettelijkheid van de verwerking om werkzaamheid van de vaccinatie op lange termijn te staven aan de hand van voldoende wetenschappelijk bewijs, en zo de doelmatigheid van de verwerking te waarborgen.

- ⇒ De partijen van het samenwerkingsakkoord zien inderdaad de noodzaak van deze vaccinatiecificaten, aangezien een nieuwe COVID-19-vaccinatiecampagne in het najaar is gestart. Hoewel er geen vaccinatieverplichting zal zijn, achten de partijen het blijvend nodig om vaccinatiecificaten te kunnen uitreiken aan de burgers die zich laten

vaccineren. Het is dus noodzakelijk om ook de afgifte van dit soort certificaten expliciet te blijven voorzien.

4. BESPREKING VAN HET ADVIES VAN DE GEGEVENS BESCHERMINGS AUTORITEIT

De Gegevensbeschermingsautoriteit (GBA) bracht haar standaardadvies nr. 333/2023 uit op 20 juli 2023.

5. BESPREKING HET ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De Raad van State bracht zijn advies 74.601/VR uit op 7 december 2023.

Ingevolge dat advies werden volgende wijzigingen aangebracht:

- de gegevens waarop het EU-DCC zich baseert, worden niet langer bewaard dan vijftien dagen na de publicatie van het koninklijk besluit dat het einde van de toestand van het coronavirus COVID-19 epidemie afkondigt. Alzo wordt expliciet een bewaartermijn opgenomen;
- artikel 2bis, 14, §5, en 16, §2, van het samenwerkingsakkoord van 14 juli 2021 hebben betrekking op het COVID Safe Ticket (dat niet wordt verlengd) en kunnen aldus niet langer van enig nut zijn en moeten daarom worden uitgesloten van de in artikel 4 bedoelde verlenging;
- de intrekking van het Uitvoerend samenwerkingsakkoord van 23 juni 2023 wanneer het Wetgevend samenwerkingsakkoord in werking treedt zodat het Uitvoerend samenwerkingsakkoord formeel geacht kan worden nooit uitwerking te hebben gehad.

In onderstaande tabel worden alle opmerkingen van de Raad van State weergegeven met telkens vermelding van de aard van verwerking ervan.

Sectie	Samenvatting advies	Verwerking
Bevoegdheid		
3.	De partijen bij het wijzigende samenwerkingsakkoord zijn dezelfde partijen als die bij het te wijzigen samenwerkingsakkoord van 14 juli 2021. In de adviezen 69.730/VR tot 69.736/VR van 9 juli 2021 over de voorontwerpen van instemmingsteksten bij het samenwerkingsakkoord van 14 juli 2021 werd over de bevoegdheid van de partijen bij dat samenwerkingsakkoord het volgende uiteengezet: "(...) Uit het voorgaande volgt dat alle verwerkingen van gegevens die voortvloeien uit de uitoefening van de respectieve eigen bevoegdheden van elke entiteit bijgevolg voor de federale overheid, de Vlaamse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Franse	OK

	Gemeenschapscommissie, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en het Waals Gewest voldoende grond opleveren om daarover onderling een samenwerkingsakkoord te sluiten.". De wijziging die wordt aangebracht bij het onderhavige samenwerkingsakkoord noopt niet tot een ander oordeel omtrent de bevoegdheid van de betrokken partijen.	
Vormvereisten		
4.	De gemachtigde voor de Duitstalige Gemeenschap verklaarde dat het advies van de Beirat für Gesundheit reeds werd gevraagd, maar nog niet is verkregen. Indien het inwinnen van het voormelde advies nog aanleiding zou geven tot wijzigingen van de tekst die aan de Raad van State voorgelegd is, moeten de gewijzigde of toegevoegde bepalingen aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd overeenkomstig hetgeen in artikel 3, § 1, eerste lid, en artikel 4/1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State voorgeschreven wordt.	OK
Onderzoek van de tekst		
A. Algemene opmerking		
5.	De wijzigingen die in het voorliggende samenwerkingsakkoord vervat zijn, zijn dezelfde als die vervat in het uitvoerend samenwerkingsakkoord van 23 juni 2023. Aangezien aan het samenwerkingsakkoord van 14 juli 2021 wetgevende instemming verleend is, kan het overeenkomstig het beginsel van de hiërarchie der normen uitsluitend gewijzigd worden bij een handeling met dezelfde juridische waarde (en niet bij een uitvoerend samenwerkingsakkoord, dat van een lagere rang is). Overeenkomstig het legaliteitsbeginsel, zoals dat voortvloeit uit artikel 22 van de Grondwet en uit artikel 92bis, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 'tot hervorming der instellingen', zijn de partijen bij het samenwerkingsakkoord van 14 juli 2021 door dat samenwerkingsakkoord evenmin gemachtigd om door middel van een uitvoerend samenwerkingsakkoord het temporele toepassingsgebied ervan te wijzigen of om de beoogde doelstellingen van de verwerking van persoonsgegevens aan te vullen.	OK

	De stellers van het uitvoerend samenwerkingsakkoord van 23 juni 2023 waren zich daar overigens van bewust bij de aanneming ervan, zoals blijkt uit de aanhef ervan: Overwegende dat de partijen bij huidig Samenwerkingsakkoord voorzien in het opstellen van een wetgevend samenwerkingsakkoord tot wijziging van het Samenwerkingsakkoord van 14 juli 2021, zoals gewijzigd door de Samenwerkingsakkoorden van 27 september 2021 en 28 oktober 2021. Dit wetgevend samenwerkingsakkoord zal een retroactieve werking hebben en zal huidig uitvoerend samenwerkingsakkoord, [dat] aldus slechts een beperkte uitwerking in de tijd zal hebben, vervangen.”.	OK
	Afgezien van de bedenkingen die kunnen worden geformuleerd betreffende een dergelijke werkwijze in het licht van de voormelde grondwets- en bijzondere wetsbepalingen en van de beginselen van behoorlijke regelgeving, moet in elk geval het uitvoerend samenwerkingsakkoord van 23 juni 2023 worden ingetrokken bij het samenwerkingsakkoord van 29 september 2023, zodat het formeel geacht kan worden nooit uitwerking te hebben gehad.	Toevoeging in SWA dat het SWA het U-SWA van 23/06/23 intrekt
B. Bijzondere opmerkingen		
Artikel 1		
6.	In de Franse tekst moeten de woorden “Article 2, §1 de l’Accord de coopération” vervangen worden door de woorden “L’article 2, § 1er, de l’accord de coopération du 14 juillet 2021”	Aanpassing in SWA zoals voorgesteld door RvS
Artikel 4 (nu artikel 5 in huidige versie)		
7.	Op de vraag waarom de bepaling onder 2° strekt tot verlenging van de toepassing van de artikelen 2bis, 14, § 5, en 16, § 2, van het samenwerkingsakkoord van 14 juli 2021 (aangezien die bepalingen geen betrekking hebben op het digitaal EU-COVID-certificaat) antwoordde de gemachtigde het volgende: “Dans le cadre de la question évoquée ci-dessus, nous avons réexaminé les dispositions que vous avez citées concernant l’extension de ces dispositions prévue à l’art. 4 de l’accord de coopération modificatif. On peut en effet convenir que les articles 2bis, 14, §5 et 16, §2 de l’accord de coopération du 14 juillet 2021 concernent le COVID Safe Ticket (qu’il est effectivement prévu de ne pas renouveler) et/ou ne peuvent plus avoir d’utilité et devrai[en]t donc être exclu[s] de la prolongation prévue à l’article 4 de l’accord de coopération modificatif.	Aanpassing in SWA zoals voorgesteld door RvS

	Nous ajusterons donc le texte en conséquence." Met die aanpassing kan worden ingestemd.	
8.	Bij hetzelfde artikel 4, 2°, van het samenwerkingsakkoord van 29 september 2023 wordt de buitenwerkingtreding van onder meer artikel 14, § 1, van het samenwerkingsakkoord van 14 juli 2021 bepaald op de "dag die door de partijen bij huidig Samenwerkingsakkoord bij wijze van een uitvoerend samenwerkingsakkoord is bepaald". Volgens die laatste bepaling worden de erin vermelde persoonsgegevens "door de afgever niet langer bewaard dan strikt noodzakelijk is voor het doel ervan en in geen geval langer dan de periode waarin het digitaal EU-COVID-certificaat mag worden gebruikt om het recht van vrij verkeer uit te oefenen". In de adviezen 69.730/VR tot 69.736/VR van 9 juli 2021 over de voorontwerpen van teksten houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 14 juli 2021 heeft de afdeling Wetgeving het volgende antwoord gekregen: "de bewaartermijn wordt afhankelijk gesteld van de toepassingstermijn van de Verordening 2021/953 wat betreft het digitaal EU COVID certificaat". Aangezien verordening (EU) 2021/953 niet langer van kracht is, ziet de afdeling Wetgeving niet in wat de maximumtermijn is voor de verwerking van de in artikel 14, § 1, van het samenwerkingsakkoord bedoelde gegevens, gedurende welke de certificaten gebruikt mogen worden om het recht van vrij verkeer uit te oefenen.	OK
	Op een vraag daarover antwoordde de gemachtigde het volgende: "Nous sommes d'accord avec le commentaire selon lequel aucune période de conservation concrète n'est actuellement incluse dans l'accord de coopération modificatif pour les données personnelles visées à l'article 14, §1 de l'accord de coopération du 14 juillet 2021. Nous inclurons une modification à l'article 14, §1 [de] l'accord de coopération du 14 juillet 2021 afin de déterminer une durée de conservation explicite des données visées à l'article 14, §1, qui est de 15 jours après la publication de l'arrêté royal déclarant la fin de l'état du coronavirus COVID-19 épidémie.". Artikel 14, § 1, van het samenwerkingsakkoord van 14 juli 2021 zal door middel van een wijzigingsbepaling moeten worden aangepast in de door de gemachtigde geschetste zin, gelet op het legaliteitsbeginsel inzake de verwerking van persoonsgegevens. De verwijzing naar die bepaling in het ontworpen artikel 33, § 3, van het	Aanpassing in het SWA zoals voorgesteld door RvS

	samenwerkingsakkoord van 14 juli 2021 moet dan ook worden weggelaten.	
9.	In de Duitse tekst van artikel 4 van het samenwerkingsakkoord van 29 september 2023 moet de vermelding "1°" worden ingevoegd voor de woorden "In Absatz 1 Ziffer 1" en moet in het te vervangen artikel 33, § 3, van het samenwerkingsakkoord van 14 juli 2021 de vermelding "(3)" worden vervangen door de vermelding "§ 3" .	Aanpassing in het SWA zoals voorgesteld door RvS
Artikel 5 (nu Artikel 6 in huidige versie)		
10.	Artikel 5 luidt als volgt: Dit Samenwerkingsakkoord treedt in werking op [lees: "heeft uitwerking met ingang van"] 1 juli 2023." De afdeling Wetgeving is van oordeel dat weliswaar aanvaard kan worden dat met terugwerkende kracht instemming verleend wordt aan een samenwerkingsakkoord, maar alleen op voorwaarde dat de algemene regels inzake terugwerkende kracht van wettelijke bepalingen nageleefd worden. In dat verband wordt eraan herinnerd dat, volgens het Grondwettelijk Hof, de niet retroactiviteit van wetten, decreten en ordonnanties een waarborg is ter voorkoming van rechtsonzekerheid. Die waarborg vereist dat de inhoud van het recht voorzienbaar en toegankelijk is, zodat de rechtzoekende in redelijke mate de gevolgen van een bepaalde handeling kan voorzien op het tijdstip dat die handeling wordt verricht. De terugwerkende kracht kan enkel worden verantwoord wanneer ze onontbeerlijk is voor de verwezenlijking van een doelstelling van algemeen belang. Indien bovendien blijkt dat de terugwerkende kracht tot doel of tot gevolg heeft dat de afloop van een gerechtelijke procedure in een welbepaalde zin beïnvloed wordt of dat rechtscolleges verhinderd worden zich uit te spreken over een bepaalde rechtsvraag, vergt de aard van het in het geding zijnde beginsel dat uitzonderlijke omstandigheden of dwingende motieven van algemeen belang een verantwoording bieden voor het optreden van de wetgever, dat ten nadele van een categorie van burgers afbreuk doet aan de jurisdictionele waarborgen die aan allen worden geboden.	OK

	Er dient op gewezen te worden dat tegen het uitvoerend samenwerkingsakkoord van 23 juni 2023 een beroep tot nietigverklaring ingediend is dat thans nog aanhangig is bij de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State. De intrekking van een uitvoerend samenwerkingsakkoord waartegen een beroep tot nietigverklaring ingesteld is en het gelijktijdig, met terugwerkende kracht, sluiten van een nieuw samenwerkingsakkoord met eenzelfde strekking zou neerkomen op een inmenging van de wetgever in lopende procedures. De Raad van State wordt zo immers de mogelijkheid ontnomen om zich nog uit te spreken over het bestreden uitvoerend samenwerkingsakkoord. Zoals hiervoor in herinnering gebracht is door middel van een verwijzing naar de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof, kan het opnieuw vaststellen, met terugwerkende kracht, van een bestreden verordeningstekst alleen aanvaardbaar geacht worden indien uitzonderlijke omstandigheden of motieven van algemeen belang daarvoor een redelijke verantwoording kunnen bieden. In dit geval wordt met de terugwerkende kracht een doelstelling van algemeen belang nagestreefd, namelijk het behoud van een juridisch kader dat voldoende rechtszekerheid biedt om de COVID-19-pandemie te bestrijden.	OK
	Bovendien strekt de vaststelling met terugwerkende kracht van de bepalingen die reeds opgenomen waren in het uitvoerend samenwerkingsakkoord van 23 juni 2023 er alleen toe een probleem inzake bevoegdheid te verhelpen. Als de verwerende partij bij het voornoemde beroep tot nietigverklaring meent tegen die bepalingen bezwaren ten gronde te kunnen aanvoeren, zal ze dat nog kunnen doen (ditmaal voor het Grondwettelijk Hof, binnen de bevoegdheden van dat hof). Aldus kan de inmenging in de lopende procedure evenmin disproportioneel geacht worden. In het licht van het voorgaande, lijkt de terugwerkende kracht van het voorliggende samenwerkingsakkoord aanvaardbaar.	OK
Onderzoek van de voorontwerpen van instemmingstekst		
11.	Het opschrift en het dispositief van de voorliggende voorontwerpen moeten worden aangevuld met de datum waarop het samenwerkingsakkoord ondertekend is.	Aangepast

12.	In het voorontwerp van decreet van het Waalse Gewest dient in artikel 1 de verwijzing naar artikel 127 van de Grondwet geschrapt te worden.	Aanpassing zoals voorgesteld door RvS
13.	Artikel 3 van het voorontwerp van wet en artikel 2 van het voorontwerp van decreet van de Franse Gemeenschap bevatten een inwerkingtredingsbepaling. Het opnemen van een dergelijke bepaling in een instemmingstekst heeft niet echt zin en kan zelfs tot rechtsonzekerheid leiden, aangezien het samenwerkingsakkoord niet eerder in werking kan treden dan op de dag van bekendmaking van de laatst bekendgemaakte instemmingstekst	Schrappen – is reeds gebeurd in voorontwerp van wet

B. Toelichting bij de artikelen

Artikelen 1 en 2 van het instemmingsdecreet spreken voor zich.

Via artikel 3 en 4 wordt in het instemmingsdecreet van 1 oktober 2021 de datum van het betreffende samenwerkingsakkoord rechtgezet, nl. 27 september 2021 i.p.v. 26 september 2021. Zoals de Raad van State in zijn advies 70.319/3 van 22 oktober 2021 over het voorstel van decreet CST in voetnoot 5 heeft opgemerkt, is in het instemmingsdecreet van 1 oktober 2021 verkeerdelijk verwezen naar de datum van 26 september in plaats van 27 september 2021 van het samenwerkingsakkoord. De Raad van State stelt in voornoemd advies voor dit te verhelpen door het opnemen van een wijzigingsbepaling, waarbij de datumvermelding in het opschrift en in artikel 2 van dat instemmingsdecreet wordt aangepast. Aan die opmerking wordt nu tegemoetgekomen via het voorliggend ontwerp van decreet. Die aanpassingen hebben uitwerking met ingang van 1 oktober 2021 (artikel 5) omdat het betreffende samenwerkingsakkoord van 27 september 2021 op 1 oktober 2021 in werking is getreden.

Voor een bespreking van de artikelen van het samenwerkingsakkoord wordt verwezen naar de toelichting bij het samenwerkingsakkoord.

De minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlandse Zaken, Cultuur, Digitalisering en Facilitair Management,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Hilde CREVITS